

Cauza C-333/21**Rezumat al cererii de decizie preliminară potrivit articolului 98 alineatul (1)
din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

27 mai 2021

Instanța de trimitere:

Juzgado de lo Mercantil n.º 17 de Madrid

(Tribunalul Comercial nr. 17 din Madrid, Spania)

Data deciziei de trimitere:

11 mai 2021

Reclamantă:

European Superleague Company, S. L.

Pârâte:

Unión de Federaciones Europeas de Fútbol (UEFA)

(Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal)

Fédération internationale de football association (FIFA)

(Federația Internațională de Fotbal Asociație)

Obiectul procedurii principale

Acțiune în justiție prin care reclamanta solicită să se constate că, prin împotrivirea la organizarea Superligii Europene, pârâtele se angajează în practici coluzive și abuzează de poziția lor dominantă pe piața pentru organizarea competițiilor internaționale între cluburi de fotbal în Europa și pe piața pentru comercializarea drepturilor asociate unor astfel de competiții. Reclamanta solicită, de asemenea, adoptarea unor măsuri provizorii menite să permită organizarea și dezvoltarea Superligii Europene.

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Trimitere preliminară în temeiul articolului 267 TFUE prin care se solicită interpretarea articolelor 101 TFUE, 102 TFUE, 45 TFUE, 56 TFUE, 49 TFUE și 63 TFUE

Întrebări preliminare

1 Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că interzice abuzul de poziție dominantă constând în stabilirea de către FIFA și UEFA în statutele lor (în special, articolele 22 și 71-73 din Statutul FIFA, articolele 49 și 51 din Statutul UEFA, precum și orice articol similar cuprins în statutele asociațiilor membre și ale ligilor naționale), a necesității unei autorizații prealabile din partea acestor entități, care și-au atribuit competența exclusivă de a organiza sau de a autoriza competiții internaționale între cluburi în Europa, pentru ca o entitate terță să poată crea o nouă competiție paneuropeană între cluburi, cum ar fi Superliga, în special atunci când nu există o procedură reglementată pe baza unor criterii obiective, transparente și nediscriminatorii și ținând seama de posibilul conflict de interese care afectează FIFA și UEFA?

2 Articolul 101 TFUE trebuie interpretat în sensul că interzice ca FIFA și UEFA să impună în statutele lor (în special, articolele 22 și 71-73 din Statutul FIFA, articolele 49 și 51 din Statutul UEFA, precum și orice articol similar cuprins în statutele asociațiilor membre și ale ligilor naționale) obținerea unei autorizații prealabile din partea acestor entități, care și-au atribuit competența exclusivă de a organiza sau de a autoriza competiții internaționale între cluburi în Europa, pentru ca o entitate terță să poată crea o nouă competiție paneuropeană între cluburi, cum ar fi Superliga, în special atunci când nu există o procedură reglementată pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii și ținând seama de posibilul conflict de interese care ar afecta FIFA și UEFA?

3 Articolele 101 și/sau 102 trebuie interpretate în sensul că interzic o acțiune a FIFA, a UEFA, a federațiilor lor membre și/sau a ligilor naționale ce constă în amenințarea cu adoptarea unor sancțiuni împotriva cluburilor care participă la Superligă și/sau a jucătorilor acestora din cauza descurajării pe care o pot genera? În cazul în care se adoptă sancțiuni privind excluderea din competiții sau interzicerea de a participa la meciurile echipelor naționale, ar constitui aceste sancțiuni, fără a se baza pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, o încălcare a articolelor 101 și/sau 102 TFUE?

4 Articolele 101 și/sau 102 TFUE trebuie interpretate în sensul că sunt incompatibile cu dispozițiile articolelor 67 și 68 din Statutul FIFA, în măsura în care acestea stabilesc că UEFA și federațiile sale naționale membre sunt „titulare originare ale tuturor drepturilor care derivă din competițiile [...] aflate sub jurisdicția lor”, privând astfel cluburile participante și orice alt organizator de competiție alternativă de proprietatea originară asupra drepturilor respective și atribuindu-și responsabilitatea exclusivă pentru comercializarea lor?

5 Dacă FIFA și UEFA, în calitate de entități care își atribuie competența exclusivă de a organiza și de a autoriza competiții internaționale între cluburi de fotbal în Europa, interzic sau se opun desfășurării Superligii, în temeiul dispozițiilor menționate din statutele lor, articolul 101 TFUE ar trebui interpretat în sensul că aceste restricții privind concurența pot beneficia de excepția prevăzută la această dispoziție, având în vedere că se limitează în mod substanțial producția, că se împiedică apariția pe piață a unor produse alternative față de cele oferite de FIFA/UEFA și că se restrânge inovația, prin interzicerea altor formate și a altor modalități, eliminând astfel potențiala competență de pe piață și limitând alegerea consumatorului? O asemenea restricție ar beneficia de o justificare obiectivă care să permită să se considere că nu există abuz de poziție dominantă în sensul articolului 102 TFUE?

6 Articolele 45, 49, 56 și/sau 63 TFUE trebuie interpretate în sensul că reprezintă o restricție contrară unor libertăți fundamentale recunoscute la aceste articole precum cea cuprinsă în statutele FIFA și UEFA (în special articolele 22 și 71-73 din Statutul FIFA, articolele 49 și 51 din Statutul UEFA, precum și orice alt articol similar din cadrul statutelor asociațiilor membre ale ligilor naționale), având în vedere cerința unei autorizații prealabile a acestor entități pentru organizarea unei competiții paneuropene între cluburi, precum Superliga, de către un operator economic dintr-un stat membru?

Dispoziții de Drept al Uniunii invocate

Articole din TFUE referitoare la interzicerea practicilor coluzive (101 TFUE) și a abuzului de poziție dominantă (102 TFUE) și principii jurisprudențiale generale elaborate de jurisprudență, în special prin următoarele hotărâri:

- Hotărârea din 6 decembrie 2012, AstraZeneca/Comisia (C-457/10 P, EU:C:2012:770), punctul 175: conceptul de „poziție dominantă” prevăzut la articolul 82 CE (actualul articol 102 TFUE) privește o poziție de putere economică deținută de o întreprindere, care îi permite acesteia să împiedice menținerea unei concurențe efective pe piața relevantă, dându-i posibilitatea de a avea un comportament în mare măsură independent față de concurenții săi, față de clienții săi și, în sfârșit, față de consumatori.
- Hotărârea din 30 septembrie 2003, Michelin/Comisia (T-203/01, EU:T:2003:250), punctul 54: conceptul de exploatare abuzivă este un concept obiectiv care se referă la comportamentul unei întreprinderi aflate într-o poziție dominantă care este de natură să influențeze structura unei piețe unde gradul de concurență este deja redus tocmai din cauza prezenței întreprinderii respective și care, prin recurgerea la mijloace diferite de cele care guvernează o concurență normală între produse și servicii pe baza prestațiilor operatorilor economici, au ca efect crearea de obstacole în calea menținerii gradului de concurență existent încă pe piață sau în calea dezvoltării acestei concurențe.

- Hotărârea Tribunalului din 26 ianuarie 2005, Piau/Comisia (T-193/02, EU:T:2005:22), punctul 109: articolul 102 TFUE se referă la comportamentul unuia sau mai multor operatori economici care abuzează de o poziție de putere economică și astfel împiedică menținerea concurenței efective pe piața relevantă, permițându-i operatorului să se comporte într-o măsură apreciabilă independent față de concurenții săi, față de clienții săi și, în cele din urmă, față de consumatori.
- Hotărârea din 13 februarie 1979, Hoffmann-La Roche/Comisia (85/76, EU:C:1979:36), punctul 91: conceptul de exploatare abuzivă este un concept obiectiv care se referă la comportamentul unei întreprinderi aflate într-o poziție dominantă care este de natură să influențeze structura unei piețe unde gradul de concurență este deja redus tocmai din cauza prezenței întreprinderii respective și care, prin recurgerea la mijloace diferite de cele care guvernează o concurență normală între produse și servicii pe baza prestațiilor operatorilor economici, au ca efect crearea de obstacole în calea menținerii gradului de concurență existent încă pe piață sau în calea dezvoltării acestei concurențe.

Dispoziții din TFUE referitoare la libera circulație a lucrătorilor (articolul 45 TFUE), la libera prestare a serviciilor (articolul 56 TFUE), la libertatea de stabilire (articolul 49 TFUE) și la libera circulație a capitalurilor și a plăților (articolul 63 TFUE), precum și Hotărârea Curții din 13 iunie 2019, TopFit și Biffi (C-22/18, EU:C:2019:497), prin care se afirmă la punctul 49 că în domeniul sportului, Curtea a statuat în mod repetat că dispozițiile dreptului Uniunii în materie de liberă circulație a persoanelor și a serviciilor nu se opun reglementărilor sau practicilor justificate de motive care țin de caracterul și de cadrul specifice anumitor evenimente sportive, precum meciurile între echipele naționale ale diferitor țări. Această limitare a domeniului de aplicare al dispozițiilor în cauză trebuie să rămână însă circumscrisă la obiectivul său propriu și nu poate fi invocată pentru a exclude orice activitate sportivă din domeniul de aplicare al tratatului.

Dispoziții naționale invocate

Nu sunt citate dispoziții din legislația spaniolă.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

Structura, obiectivele și competențele FIFA și UEFA

- 1 FIFA este un organism de drept privat al cărui statut stabilește, printre altele, următoarele obiective: „să organizeze propriile competiții internaționale” și „să controleze toate formele de fotbal, adoptând măsurile adecvate pentru a preveni încălcarea statutelor, a regulamentelor și a deciziilor FIFA, precum și a regulilor jocului”. Federațiile naționale și confederațiile regionale de fotbal, inclusiv UEFA în regiunea europeană, sunt afiliate FIFA. Cluburile profesionale sunt membre

indirecte ale FIFA. Articolul 20 din Statutul FIFA stabilește în mod expres că „cluburile, ligile sau alte entități afiliate unei federații membre sunt subordonate acestuia și pot exista doar cu acordul federației respective”. Articolul 73 din Statutul FIFA interzice federațiilor, ligilor și cluburilor afiliate federațiilor membre să se alăture altei federații membre sau să participe la competiții pe teritoriul federației respective, cu excepția unor circumstanțe excepționale și cu aprobarea expresă a FIFA și a confederațiilor sau a confederației regionale competente.

- 2 UEFA este un organism privat care are următoarele obiective: a) să se ocupe de toate problemele legate de fotbal la nivel european, b) să supravegheze și să controleze dezvoltarea fotbalului în Europa sub toate formele sale și c) să organizeze și să desfășoare competiții și turnee internaționale de fotbal în toate modalitățile sale la nivel european. Asociațiile, ligile naționale și cluburile sunt, de asemenea, membri indirecti ai UEFA și sunt ținuti de statutele și regulamentele sale.
- 3 FIFA și confederațiile regionale dețin monopol pentru **autorizarea și organizarea competițiilor internaționale** de fotbal profesionist. Articolul 22 din Statutul FIFA acordă UEFA și celorlalte confederații regionale dreptul de a-și organiza propriile competiții internaționale și le impune obligația de a se asigura că ligile internaționale sau alte organizații de cluburi similare nu sunt înființate fără acordul lor sau fără aprobarea FIFA. Articolul 70 din Statutul FIFA atribuie consiliului acesteia competența exclusivă de a întocmi calendarul meciurilor internaționale, care va avea caracter obligatoriu pentru confederațiile și federațiile naționale membre și pentru ligi. Articolul 71 din Statutul FIFA acordă FIFA și confederațiilor și federațiilor naționale membre competența exclusivă de a acorda autorizație prealabilă pentru organizarea competițiilor internaționale și interzice în mod expres posibilitatea organizării de meciuri și competiții care nu sunt autorizate anterior de FIFA, de asociațiile naționale membre sau de confederații. Aceste prevederi sunt reiterate la articolele 49-51 din Statutul UEFA, conferind UEFA monopolul privind organizarea competițiilor internaționale din Europa și capacitatea de a interzice competițiile internaționale din Europa care nu au fost autorizate anterior de UEFA. Articolul 6 din Regulamentul FIFA privind meciurile internaționale stabilește competența exclusivă a FIFA și a confederațiilor și asociațiilor sale membre de a autoriza organizarea de meciuri internaționale. Articolul 72 din Statutul FIFA interzice jucătorilor și echipelor afiliate asociațiilor membre să joace meciuri sau să mențină relații sportive cu jucătorii și cu echipele care nu sunt afiliate membrilor FIFA, FIFA fiind abilitată exclusiv să autorizeze excepții de la această interdicție.
- 4 Conform articolului 67 din Statutul FIFA, FIFA, confederațiile regionale și federațiile membre dețin **proprietatea exclusivă asupra tuturor drepturilor** (economice, comerciale și de marketing sau necorporale) asupra competițiilor internaționale, fără nicio restricție pentru FIFA, asupra federațiilor sale naționale membre sau a confederațiilor. Articolul 68 le atribuie responsabilitatea exclusivă pentru autorizarea distribuirii imaginilor, sunetelor și datelor privind meciurile.

- 5 Ambele organizații au competență **sanționatoare sau disciplinară** cu privire la cluburile și jucătorii care participă la competițiile de fotbal.

Structura, obiectivele și funcționarea Superligii Europene

- 6 European Superleague Company, S. L. (denumită în continuare „ESLC”) este o societate cu răspundere limitată ai cărei asociați sunt următoarele cluburi fondatoare: Real Madrid club de fotbal, Associazione Calcio Milano, Fútbol Club Barcelona, Club Atlético de Madrid, Manchester United Football Club, Football Club Internazionale de Milano S.P.A., Juventus Football Club, The Liverpool Football Club and Athletic Grounds Limited, Tottenham Hotspur Football Club, Arsenal Football Club, Manchester City Football Club și Chelsea FC Plc.
- 7 ESLC este singurul proprietar al Superligii și va fi societatea-mamă a:
- SL Sports Co S. L., societate însărcinată cu supravegherea și administrarea activităților zilnice ale Superligii din perspectiva sportivă, disciplinară și a sustenabilității financiare.
 - SL MediaCo, societate responsabilă cu supravegherea și gestionarea activităților curente ale Superligii exclusiv în ceea ce privește comercializarea și vânzarea la nivel mondial a drepturilor audiovizuale ale Superligii.
 - SL CommercialCo, societate responsabilă cu supravegherea și gestionarea curentă a comercializării activelor comerciale ale Superligii care nu reprezintă drepturi audiovizuale.
- 8 Super Liga își propune să devină prima competiție europeană independentă de UEFA, desfășurându-se anual și cu participarea fotbaliștilor și a cluburilor de cel mai înalt nivel sportiv, inclusiv cluburi permanente ale Superligii și alte cluburi care obțin calificarea pentru a juca în această competiție. O astfel de competiție nu ar împiedica cluburile participante să participe la competițiile lor naționale și la ligile interne.
- 9 Acordul acționarilor și de investiții al cluburilor fondatoare ale Superligii proiectează următorul model de afaceri:
- Cluburile vor semna contracte de participare cu societățile din Superligă, iar în cuprinsul acestora se va reglementa modul în care drepturile cluburilor care participă la Superligă vor fi transferate către SL MediaCo și care va fi remunerația pe care o vor primi cluburile care participă la Superligă.
 - SL SportsCo, SL MediaCo și SL CommercialCo vor semna un contract de prestări de servicii în temeiul căruia i se va încredința lui SL SportsCo gestionarea aspectelor sportive, disciplinare și de sustenabilitate financiară ale Superligii.

- Prin intermediul Infrastructura Grant Agreement vor fi reglementați termenii și condițiile în care cluburile fondatoare vor primi sumele la care SL MediaCo are acces. Fondurile pentru Infrastructura Grant Agreement sunt garantate prin angajamentul obținut de la JP Morgan AG la 17 aprilie 2021 de a acorda un împrumut intermediar în valoare de 3.983.000.000 de euro. Ulterior, vor fi emise obligațiuni pe piețele de capital pentru ca investitorii să participe la finanțarea Superligii.
 - SL MediaCo va gestiona comercializarea și distribuirea drepturilor audiovizuale ale Super Ligii prin intermediul „Media Agreements” și „Distribution Agreements”.
 - Ulterior, vor fi semnate acorduri de participare între cluburile fondatoare și societățile din Superligă și va avea loc o reuniune a membrilor ESLC în care va fi convenită transformarea ESLC într-o societate pe acțiuni.
- 10 În acest acord al acționarilor și de investiții au fost incluse următoarele condiții suspensive pentru executarea proiectului Superligii (condiții de care depinde acordarea finanțării pentru realizarea proiectului):
- recunoașterea Superligii de către FIFA și/sau de către UEFA ca o nouă competiție compatibilă cu statutele acestora sau, în mod alternativ
 - obținerea protecției juridice din partea instanțelor judiciare și/sau a organelor administrative care să permită participarea cluburilor fondatoare în Superligă, astfel încât să își mențină participarea la ligile, la competițiile și la turneele naționale respective.

Inițiative întreprinse de ambele părți înainte de litigiu

- 11 Cluburile fondatoare au informat FIFA și UEFA că au instituit o nouă competiție de fotbal profesionist.
- 12 La 21 ianuarie 2021, FIFA și UEFA au emis o declarație în care:
- au declarat că refuză recunoașterea constituirii Superligii;
 - au avertizat că orice jucător sau club care participă la competiția menționată va fi expulzat din competițiile organizate de FIFA și de confederațiile regionale;
 - au declarat că toate competițiile trebuie să fie organizate sau recunoscute de către organismul corespunzător.
- 13 La 18 aprilie 2021, declarația menționată a fost ratificată printr-o nouă declarație emisă de UEFA, de Asociația Engleză de Fotbal și de Premier League, de Federația Spaniolă de Fotbal, de La Liga, de Federația Italiană de Fotbal și de Lega Serie A. În această declarație se emite un nou avertisment cu privire la adoptarea măsurilor disciplinare cu privire la acele cluburi și fotbaliști care

participă la crearea Superligii și se anunță în mod expres că cluburile vor fi excluse din orice altă competiție internă, europeană sau mondială și că jucătorii vor putea fi privați de posibilitatea de a-și reprezenta echipele naționale. Adoptarea acestor măsuri ar însemna eșecul proiectului Superligii și anularea angajamentelor de finanțare obținute de la JP Morgan.

- 14 Asociația Europeană a Ligilor Profesioniste de Fotbal a publicat o declarație de susținere unanimă a declarației FIFA și UEFA cu scopul de a coordona măsurile necesare în vederea împiedicării funcționării noii competiții și de a adopta măsurile disciplinare anunțate de FIFA și de UEFA cu privire la aceste cluburi și la fotbaliștii care participă la noua competiție.

Formularea cererii la instanța de trimitere și acordarea de măsuri provizorii

- 15 ESLC a depus o cerere pentru un proces normal și o cerere *inaudita parte* privind măsuri provizorii împotriva UEFA și FIFA.
- 16 Mai precis, ESLC a formulat următoarele cereri de constatare:
 - să se constate că UEFA și FIFA au abuzat de poziția lor dominantă, încălcând articolul 102 TFUE, prin faptul că și-au atribuit puterea discreționară de a interzice competițiile alternative și au obligat cluburile și, eventual, Superliga să cedeze drepturile de exploatare ale competițiilor în care participă;
 - să se constate că articolele 22, 67, 68, 79, 71, 72 și 73 din Statutul FIFA, articolul 6 din Regulamentul FIFA privind meciurile internaționale și articolele 49 și 51 din Statutul UEFA sunt incompatibile cu articolele 101 și/sau 102 TFUE;
 - să se constate că UEFA și FIFA împiedică libera concurență pe piață prin impunerea unor restricții nejustificate și disproporționate Superligii, cu încălcarea articolului 101 TFUE;
 - să se constate că declarația emisă de FIFA și de UEFA la 21 ianuarie 2021 încalcă articolele 101 și 102 TFUE.
- 17 De asemenea, ESCL a solicitat să se dispună încetarea comportamentului anticoncurențial descris mai sus al FIFA și al UEFA și să li se interzică acestora repetarea lui în viitor. Mai exact, a solicitat:
 - obligarea FIFA și a UEFA să se abțină de la a adopta orice măsură sau acțiune, respectiv de la a emite orice declarație sau comunicat care ar împiedica sau prejudicia, în mod direct sau indirect, pregătirea Superligii, organizarea și desfășurarea Superligii, precum și participarea cluburilor și a jucătorilor la aceasta;
 - în cazul în care este necesar, obligarea FIFA și a UEFA să adopte orice măsuri sau acțiuni și să emită orice declarații sau comunicate care, în mod direct sau

indirect, nu împiedică sau prejudiciază pregătirea Superligii și participarea cluburilor și a jucătorilor la aceasta;

- să se interzică FIFA și UEFA ca, în mod direct sau prin intermediul membrilor asociați (inclusiv federațiile naționale), confederații, cluburi licențiate sau ligi naționale sau interne, să anunțe sau să amenințe cu pregătirea, inițierea și/sau adoptarea oricăror măsuri disciplinare sau sancționatorii (sau, în mod direct sau indirect, să incite sau să promoveze ca acele măsuri disciplinare sau sancționatorii să fie anunțate, amenințate, pregătite, inițiate și/sau adoptate de terțe părți) față de cluburile, managerii și personalul cluburilor și/sau jucătorii care participă la pregătirea Superligii și, dacă este cazul, ajung să concureze în aceasta și, în special, să se abțină, direct sau indirect (prin membrii asociați, confederații, cluburi licențiate sau ligi naționale sau interne), de la excluderea acestor cluburi și/sau jucători de la orice competiții internaționale sau naționale la care participă în mod regulat sau în privința cărora îndeplinesc cerințele obișnuite pentru a participa;
 - să se dispună ca FIFA și UEFA, prin propriile lor instrumente de reglementare, ghiduri, decizii și directive —în sensul articolului 52 din Statutul UEFA— și, după caz, cerința executării lor dacă nu au fost respectate sau aplicate, să îi instruiască pe membrii lor asociați (inclusiv federațiile naționale), confederațiile, cluburile licențiate și ligile naționale sau interne, să respecte ordinea și interdicțiile conținute în regulamentele anterioare și, în special, să le avertizeze că nicio încălcare a statutelor sau regulilor (i) FIFA (ii) UEFA (iii) membrilor asociați (inclusiv federațiile naționale) (iv) confederațiilor sau (v) ligilor naționale sau interne, a căror origine este pregătirea, implementarea sau participarea la Superligă, poate fi invocat de membrii asociați ai FIFA sau UEFA, confederații, cluburi licențiate sau ligi naționale sau interne ca o cauză de sancțiune, excludere, reclamație sau orice altă măsură similară, împotriva cluburilor, managerilor și personalului cluburilor și/sau jucătorilor din competițiile internaționale sau interne.
- 18 În cele din urmă, ESLC a solicitat să se impună FIFA și UEFA să elimine imediat toate efectele acțiunilor anticoncurențiale descrise în secțiunile anterioare care ar fi avut loc înainte sau în cursul acestei proceduri.
- 19 La 19 aprilie 2021 instanța de trimitere a început cercetarea judecătorească, iar printr-o ordonanță din 20 aprilie 2021 au fost adoptate măsuri provizorii *inaudita parte* care vor fi în vigoare pe parcursul procedurii principale și care coincid cu cererile ESLC menționate la punctele 17 și 18 de mai sus.

Principalele argumente ale părților în procedura principală

- 20 Decizia de trimitere nu include în mod expres argumentele părților, deși poziția ESLC reiese din pretențiile menționate la punctele 16-18 de mai sus.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

Cu privire la existența unui monopol contrar normelor de concurență

- 21 Instanța de trimitere apreciază că sunt indicii potrivit cărora există un monopol al FIFA și al UEFA cu privire la organizarea și autorizarea competițiilor internaționale.
- 22 Astfel, pe de o parte, ea evidențiază că FIFA și UEFA dețin 100% din cota de piață în ceea ce privește organizarea competițiilor internaționale de fotbal, deținând astfel o situație de monopol. Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 octombrie 1994 (Cauza T-83/91 Tetrapak) stabilea la punctul 109 că deținerea unei cote de 90% „însemna că poziția reclamantului pe piață l-a făcut un partener inevitabil [...] și i-a garantat libertatea de conduită caracteristică unei poziții dominante. Prin urmare, Comisia a considerat corect că aceste cote de piață erau în sine, și în absența unor circumstanțe excepționale, dovada existenței unei poziții dominante”.
- 23 Pe de altă parte, reține că FIFA și UEFA organizează și exploatează piața de organizare a competițiilor de fotbal cu monopol de zeci de ani, aprobând toate reglementările aplicabile acestor competiții și arogându-și puterea sancționatoare sau disciplinară cu privire la cluburi și la jucătorii care participă la competițiile de fotbal menționate, în prezent neexistând niciun concurent pe piața relevantă pentru organizarea și funcționarea competițiilor de fotbal. Se menționează în acest sens Hotărârea Tribunalului din 26 ianuarie 2005, Piau/Comisia (T-193/02, EU:T:2005:22), care la punctul 114 stabilea că „datorită caracterului obligatoriu al regulamentului pentru asociațiile naționale care sunt membre FIFA și cluburile integrate în acestea, respectivele entități sunt legate într-un mod durabil în ceea ce privește comportamentul lor prin reguli pe care le acceptă și pe care ceilalți actori (jucători și agenții jucătorilor) nu le pot contrazice sub rezerva sancțiunilor care, în special pentru agenții jucătorilor, pot conduce la excluderea lor de pe piață. Această situație definește, în sensul jurisprudenței citate la punctele 110 și 111 de mai sus, o poziție dominantă colectivă a cluburilor pe piața prestării de servicii a agenților jucătorilor, întrucât cluburile, prin intermediul regulamentelor la care aderă, impun condițiile în care sunt prestate serviciile în cauză”.
- 24 Potrivit instanței de trimitere, statutele FIFA și UEFA și aplicarea sancțiunilor și a interdicțiilor care derivă din acestea reprezintă o barieră insurmontabilă în calea intrării de noi concurenți pe piața europeană a competițiilor internaționale între cluburi de fotbal și a comercializării drepturilor asociate cu aceste competiții, activități care nu sunt interschimbabile, ci prezintă mai degrabă un caracter de complementaritate funcțională, astfel cum a fost stabilit prin hotărârea Curții din 1 iulie 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, la punctul 33. Rezultă în special că:
 - Competența FIFA și UEFA de a autoriza disputarea meciurilor și a competițiilor internaționale nu este supusă niciunui tip de limită sau unei

proceduri obiective și transparente, ci mai degrabă puterii discreționare a celor două organisme private care, datorită monopolului în organizarea competițiilor și gestionarea exclusivă a rentabilităților economice derivate din competițiile sportive menționate, au un interes clar în refuzarea acestei autorizații. Această autorizație nu este supusă unor motive de interes general sau unui termen maxim pentru ca FIFA și UEFA să se pronunțe asupra ei. Această competență nu răspunde cerințelor securității juridice, poate limita libera concurență și poate fi contrară Hotărârii din 22 ianuarie 2002, Canal Satélite Digital, C-390/99, EU:C:2002:34, care la punctul 35 stabilește că un regim de autorizare administrativă prealabilă nu poate legitima un comportament discreționar al autorităților naționale care privează de eficacitate dispozițiile comunitare și, în special, pe cele referitoare la libertățile fundamentale care fac obiectul acțiunii principale [...]. Prin urmare, pentru ca un regim de autorizare administrativă prealabilă să fie justificat chiar și atunci când introduce o excepție de la libertățile fundamentale menționate, regimul respectiv trebuie, în orice caz, să se bazeze pe criterii obiective, nediscriminatorii și cunoscute în prealabil, astfel încât limitele exercitării puterii de apreciere a autorităților naționale să fie stabilite, iar aceasta să nu fie utilizată în mod arbitrar. Tot în acest context, instanța de trimitere menționează Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020, International Skating Union/Comisia, T-93/18, EU:T:2020:610, care la punctul 70 amintește că atunci când o reglementare încredințează, unei persoane juridice care, ea însăși, organizează și exploatează din punct de vedere comercial competiții, puterea de a desemna persoanele autorizate să organizeze competițiile menționate, precum și de a stabili condițiile în care sunt organizate acestea din urmă, ea acordă entității respective un avantaj evident față de acești concurenți. Așadar, un astfel de drept poate determina întreprinderea care dispune de el să împiedice accesul altor operatori pe piața respectivă. Prin urmare, exercitarea acestei funcții normative trebuie să fie supusă unor limite, unor obligații sau unui control pentru a evita ca persoana juridică în cauză să poată denatura concurența prin favorizarea competițiilor pe care le organizează sau a celor la a căror organizare participă, și Hotărârea Curții din 1 iulie 2008 MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, care stabilește la punctul 51 că un sistem de concurență nedenaturată, precum cel prevăzut prin tratat, nu poate fi garantat decât dacă este asigurată egalitatea de șanse între diferiți operatori economici. A încredința unei persoane juridice precum ELPA, care organizează ea însăși și exploatează din punct de vedere comercial competiții de motociclete, sarcina de a emite către administrația competentă un aviz conform cu privire la cererile de autorizare prezentate în vederea organizării unor astfel de competiții înseamnă *de facto* să i se confere competența de a desemna persoanele autorizate să organizeze competițiile respective, precum și de a stabili condițiile în care sunt organizate acestea și să i se acorde astfel acestei entități un avantaj evident față de concurenții săi [...]. Așadar, un astfel de drept poate determina întreprinderea care dispune de el să împiedice accesul celorlalți operatori pe piața respectivă. Această situație de inegalitate a condițiilor de concurență este, în plus, subliniată de faptul, confirmat în cadrul ședinței în fața Curții, că, atunci când ELPA organizează sau participă la organizarea de competiții de

motociclete, aceasta nu este obligată să primească niciun aviz conform pentru ca administrația competentă să îi acorde autorizația cerută.

- Sancțiunile pe care FIFA și UEFA amenință să le aplice ar împiedica cluburile și jucătorii care participă la Superligă să participe la următoarele competiții internaționale (Cupa Europeană de Fotbal din iulie 2021, Jocurile Olimpice din iulie 2021 și Cupa Mondială din anul 2022). Astfel de sancțiuni nu sunt proporționale, au un efect descurajant evident asupra organizării competițiilor de fotbal de către potențiali concurenți și implică *de facto* impunerea unor restricții nejustificate și disproporționate care au ca efect restrângerea concurenței pe piața internă.
- 25 Pe lângă sublinierea indiciilor menționate anterior privind existența unui monopol în organizarea competițiilor internaționale, instanța de trimitere constată că din acest monopol decurg consecințe economice importante, întrucât articolul 67 din Statutul FIFA stabilește că FIFA, asociațiile sale membre și confederațiile sunt deținătorii originari ai drepturilor aferente concursurilor, inclusiv drepturile patrimoniale, înregistrarea și difuzarea audiovizuală, multimedia, promoțională și de comercializare și marketing, precum și drepturile intangibile ale mărcilor și drepturile de autor. În plus, articolul 68 din Statutul FIFA conferă FIFA, federațiilor și confederațiilor responsabilitatea exclusivă pentru autorizarea distribuirii acestor drepturi de exploatare. Atribuirea acestor drepturi economice se face într-o modalitate absolută și fără nicio limită de timp.
- 26 Această atribuire a drepturilor economice, care implică obligația cluburilor de a ceda drepturile comerciale aferente competițiilor sportive la care participă, împreună cu puterea disciplinară și organizatorică descrisă mai sus, conferă FIFA și UEFA o poziție dominantă, din care rezultă indicii de abuz, deoarece posibilitatea ca potențialii concurenți, cum ar fi cluburile de fotbal, să organizeze turnee alternative de fotbal în afara FIFA și UEFA și, de asemenea, să exploateze drepturile economice derivate este restricționată în mod parțial și nejustificat.
- 27 Instanța de trimitere constată că situația descrisă mai sus se datorează existenței unui acord între două organisme private care permite coordonarea comportamentelor menite să condiționeze organizarea competițiilor internaționale de fotbal și comercializarea drepturilor economice derivate din acestea, fapt contrar interdicției stabilite la articolul 101 TFUE. Ea subliniază de asemenea că un astfel de acord are un efect evident asupra concurenței pe piața relevantă în condițiile prevăzute la articolul 101 TFUE și poate afecta schimburile comerciale dintre statele membre. În acest sens, ea face trimitere la Hotărârea Curții din 30 iunie 1966, LTM (56/65, EU:C:1966:38), care, la pagina 170, afirmă că, pentru ca cerința privind afectarea comerțului să fie respectată trebuie să se poată prevedea, cu un grad suficient de probabilitate, pe baza unui set de elemente obiective de drept sau de fapt, că acordul în cauză poate exercita o influență directă sau indirectă, reală sau potențială, asupra fluxurilor curente de schimburi între statele membre, respectiv la Hotărârea Curții din 16 iulie 2015, ING Pensii, C-172/14, EU:C:2015:484, în care se reține la punctul 31 că, în ceea ce privește noțiunea de

„restrângere prin obiect”, este necesar să se arate că anumite tipuri de coordonare între întreprinderi indică, prin însăși natura lor, un grad suficient de nocivitate pentru buna funcționare a concurenței normale pentru a se putea considera că examinarea efectelor acestora nu este necesară. În acest sens, instanța de trimitere amintește la punctul 33 din hotărâre că pentru a aprecia dacă un acord între întreprinderi sau o decizie a unei asocieri de întreprinderi prezintă aceste caracteristici, trebuie analizate cuprinsul dispozițiilor acestora, obiectivele pe care urmăresc să le atingă, precum și contextul economic și juridic în care acestea se înscriu. În cadrul aprecierii respectivului context, trebuie să se ia în considerare natura bunurilor sau a serviciilor afectate, precum și condițiile reale de funcționare și structura pieței sau a piețelor relevante. Tot în acest context, se citează Hotărârea Curții din 20 noiembrie 2008, Beef Industry Development Society și Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, în care la punctul 21 se reține că, pentru a determina dacă un acord intră sub incidența interdicției enunțate la articolul 81 alineatul (1) CE (actualul articol 101 TFUE), trebuie analizate cuprinsul dispozițiilor sale și scopurile obiective pe care le urmărește. În această privință, chiar dacă se presupune că s- ar proba că părțile la un acord au acționat fără nicio intenție subiectivă de a restrânge concurența, ci cu scopul de a remedia efectele unei crize sectoriale, astfel de considerații nu sunt relevante în vederea aplicării respectivei dispoziții. Într- adevăr, un acord poate fi considerat ca având un obiect restrictiv chiar dacă nu are drept unic obiectiv restrângerea concurenței, ci urmărește și alte obiective legitime.

Cu privire la încălcarea libertăților fundamentale

- 28 Măsurile disciplinare anunțate de FIFA și UEFA ar putea încălca și libertățile fundamentale comunitare, mai exact:
- libera prestare a serviciilor garantată la articolul 56 TFUE prin împiedicarea ESLC de a presta servicii;
 - libera circulație a lucrătorilor recunoscută la articolul 45 TFUE, prin împiedicarea jucătorilor de a presta servicii prin intermediul participării la Superliga Europeană. Instanța de trimitere amintește în acest sens Hotărârea Curții din 15 decembrie 1995, Bosman, C-415/93, EU:C:1995:463, în care la punctul 96 se stabilește că prevederile care împiedică sau descurajează un resortisant al unui stat membru să își părăsească statul de origine pentru a- și exercita dreptul la libera circulație constituie, prin urmare, obstacole în calea acestei libertăți, chiar dacă ele se aplică indiferent de cetățenia lucrătorilor în cauză;
 - libertatea de stabilire aferentă articolului 49 TFUE, prin împiedicarea creării celor trei societăți care s-ar ocupa de gestionarea și supravegherea ELSC;
 - libera circulație a capitalurilor și a plăților reglementată la articolul 63 TFUE, prin împiedicarea realizării de tranzacții de plăți și de capitaluri intracomunitare aferente proiectului Superligii Europene.